

Προεόρτια της Μεταμορφώσεως στο Λιανοβέργι Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το απόγευμα της Κυριακής, 4 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον προεόρτιο Εσπερινό της Δεσποτικής Εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου και στη Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιανοβεργίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσα-σθαι δυνα-τόν μεγαλεῖα τά σά, Θεο-νύμφευτε, καί τόν βυθόν τόν ἀνε-ξερεύνητον ἐξειπεῖν τῶν ὑπέρ νοῦν θαυμά-των σου».

Μᾶς ἀξί-ω-σε καί σήμερα γιά ἀκόμη μία φορά ἡ χάρη τῆς Πα-ναγίας μας νά τῆς ψά-λουμε τόν Πα-ρακλητι-κό της κα-νόνα. Γιά ἄλ-λη μία φορά μᾶς συνε-κά-λεσε πλησίον της γιά νά ἀ-κού-σει τά ταπεινά ψελ-λί-σμα-τα τῶν καρ-διῶν μας καί νά τά

με-τα-φέ-ρει ως μητρικές πρε-σβεΐες στόν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της.

Ἀπειρες οἱ εὐεργεσίες της, ἀμέ-τρητες οἱ ἐπεμ-βάσεις της στή ζωή τῶν ἀνθρώπων, ἀκα-τανόη-τοι γιά τόν πε-περασμέ-νο ἀνθρώπινο νοῦ οἱ τρό-ποι πού ἐπιλέγει γιά νά μάς βοη-θήσει ἡ Κυρία Θεοτόκος.

Ἐκθαμβοι καί συγκι-νη-μένοι ἐνώ-πιον τῶν πολυπηθῶν δω-ρεῶν της ἐπαναλάβαμε καί ἐμεῖς ἀπόψε τά λόγια τοῦ ἱε-ροῦ ὑμνογράφου: «Οὐκ ἔστιν ἀριθμή-σα-σθαι δυνα-τόν μεγα-λεῖα τά σά, Θεονύμφευτε, καί τόν βυ-θόν τόν ἀνε-ξερεύ-νη-τον ἐξειπεῖν τῶν ὑπέρ νοῦν θαυμά-των σου».

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λό-γος τῶν ἀπείρων θαυμάτων καί τῶν πολυ-ειδῶν ἐπεμ-βά-σεων τῆς Ὑπε-ρα--γίας Θεοτόκου στή ζωή μας καί στή ζωή τοῦ κό-σμου; Εἶναι, ἀναμ--φισβήτη-τα, ἡ μεγάλη ἀγά-πη τῆς Παναγίας μας πρός τοὺς ἀνθρώπους καί ἰδιαιτέρως πρός τά πιστά τέκνα τοῦ Υἱοῦ της.

Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι ἡ Πα-ναγία μας ἦταν ἄν-θρω-πος σάν καί ἐμᾶς καί ἔζησε ὅλες τίς δυ-σκολίες καί τίς θλίψεις καί τίς ὁδύνες πού ζεῖ ὁ κα-θένας ἀπό ἐμᾶς καί πολύ περισ-σό-τερες. Διότι ὁ φθόνος καί ἡ κα-κία τοῦ πονηροῦ πού, πασχίζοντας νά ἀκυρώσει, ὅπως νόμιζε, τό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τῶν ἀν-θρώπων, πολεμοῦσε μέ κάθε τρό--πο καί πολύ περισσότερο ἀπό ὅ,τι πολε-μᾷ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τόν Υἱό της καί Κύριό μας, καί ἔκανε ἔτσι καί τήν Παναγία Μητέρα του νά πονᾷ γιά ὅσα ἄδικα ὑπέμενε ὁ Υἱός της.

Κι ἀκόμη, ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι τήν ὥρα τοῦ μεγαλύτερου πόνου της, τήν ὥρα πού ὁ Χριστός βρισκό-ταν ἐπάνω στόν Σταυρό, τῆς ἐμπιστεύθηκε στό πρόσωπο τοῦ ἀγαπημένου μαθητοῦ του, γιά τόν ὁποῖο τῆς εἶπε «Γύναι, ἰδού ὁ υἱός σου», κι ἔδειξε τόν Ἰωάννη, τή φροντίδα καί τή μέριμνα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Καί ὅταν μετά τήν κοί-μησή της ἀνῆλθε θρι-αμβευτικά στούς οὐ-ρα-νοὺς καί κάθισε δίπλα στόν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της, ἡ Ὑπεραγία Θεοτό-κος δέν ξέχασε τοὺς ἀν-θρώ-πους, ἀλλά συνέ-χι-σε καί συνεχίζει νά με-ρι-μνᾷ γιά ὅλους ἐμᾶς πού ἐπικα-λού-μεθα τή χάρη της καί ἐκζη-τοῦ-με τή βοήθειά της.

Τά θαύματα τῆς Πα-να--γίας μας εἶναι ὁ δι-κός της τρόπος γιά νά βρί-σκεται κοντά μας καί νά μάς δεί-χνει ὅτι φροντίζει γιά μάς, ὅτι ἐν-δια--φέρεται γιά τή ζωή μας καί ἀγρυ--πνᾷ γιά τή σω-τηρία μας.

Καί τά θαύματά της εἶναι ὄντως ἀνα--ρίθμη-τα, γιατί στά θαύ-μα-τα τῆς Παναγίας συγ-κα-τα-ρι-θμοῦνται καί ὅλες ἐ-κεῖνες οἱ κα-θη-με-ρινές ἐπεμ-βάσεις της στή ζωή μας, ὅλες αὐτές πού περνοῦν ἴσως ἀπα-ρατή-ρητες ἀπό ἐμᾶς, πού θεω-ροῦμε θαύματα μόνο τά μεγάλα καί τά ἐντυπω-σιακά.

Ὅμως ἂν σκε-φτοῦμε πόσες φορές στή ζωή μας ἐπικαλού-μεθα τό ὄνο-μά της, πόσες φορές κα-θη-μερινά ψελλίζου-με τό «Πα-ναγία μου, βοήθησέ με» εἴτε μπρο-στά σέ κάποια δυσκολία εἴτε σέ κά-ποιο κίνδυνο εἴτε σέ κάποιο πόνο ἢ ἀνάγκη, καί ἡ δυσκο-λία περνᾷ καί ὁ πόνος ὑπο-χωρεῖ καί ἡ ἀνάγκη παύει νά ὑφίσταται, τότε μπο-ροῦ-με νά ἀντιληφθοῦ-με πόσο δικαι-ο-λογημέ-να ὁ ποιητής τοῦ Πα-ρακλητικοῦ κανόνος της ἐκ-φράζει τήν ἀδυ-ναμία του νά μετρήσει τά θαύματα τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου.

Για--τί ὅλα αὐτά πού μᾶς συμ-βαί-νουν, ὅλα αὐτά πού ἀκο-λου-θοῦν τή δική μας ἐπίκλη-ση εἶναι ἀπο-τέ-λεσμα τῆς δικῆς της ἐπεμ-βάσεως, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεμ-βά-σεως τῆς Πανα-γίας μας.

Ἐκείνη μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τόν πόνο, μᾶς γλι-τώνει ἀπό τήν ἀνά-γκη, μᾶς βγάζει τή δυ-σκολία. Καί ὅχι μόνο ὅταν τῆς τό ζητοῦμε, ἀλλά καί ὅταν δέν ἀντι-λαμ-βανό-μαστε τόν πει-ρα-σμό καί τόν κίν-δυ--νο. Ἡ Πανα-γία μας ἐπεμ-βαίνει καί τότε γιά νά μᾶς σώσει καί νά μᾶς λυτρώσει.

Ἀναγνωρίζοντας τήν ἀνύ-στακτη φροντίδα της γιά τή ζωή μας καί τήν ψυχή μας τῆς ψά-λαμε καί ἀπό-ψε τό: «Οὐκ ἔστιν ἀρι-θμήσα-σθαι δυνα-τόν μεγαλεῖα τά σά, Θεο-νύμ-φευτε».

Καί ἡ Παναγία μας δέ-χεται τίς εὐχαριστίες μας, ὅπως δέ-χεται καί τίς παρακλήσεις μας, καί προστρέ-χει στή βοή---θειά μας, ἀρκεῖ νά τήν ἀφή-νουμε νά ἐπεμ-βαίνει στή ζωή μας. Ἀρκεῖ νά μήν ἀπορ-ρίπτουμε μέ τίς πράξεις μας καί τή συμ-πε-ρι-φορά μας τή βοή-θειά της. Ἀρκεῖ νά μήν τήν ἐκδιώκουμε ἀπό τή ζωή μας μέ τήν ἐμμο-νή μας στήν ἁμαρ-τία. Ἀρκεῖ νά τῆς ζη-τοῦ-με περισσό-τερο καί ἐντονό-τερα ἀπό ὅλα ὅσα τῆς ζη-τοῦ-με νά μᾶς ὁδηγήσει μέ ἀ-σφά-λεια κοντά στόν Υἱό της, καί νά μᾶς χαρίσει τή σωτη-ρία μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

